

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yine baş tehlike

Baş tehlike kanla, kurşunla tüm halkın, ilerici güçlerin üzerine yûrûyen faşizmdir! Faşizme turmanın başını hükümetten düşen AP-MHP, Demireller, Türkeşler çekiyor. Arkalarında Amerikan emperyalistleri vardır.

Olaylar somuttur. Demirellerin karma hükümetleri sırasında, faşist komandolar ve polis 700'ün üstünde yurttaş vurmuşlar, öldürmüşlerdir. Bu, işbirlikçi burjuvazinin halkımıza dayattığı iç savaştır. Bu saldırı, gerici, faşist karması hükümet düştükten sonra daha şert ve geniş ölçüler almıştır. Bu somut olay, açık faşist diktatoraya yürüyen çevrelerin taktiğini, amacını sergiliyor. Demireller, faşist Türkeşler devlet aygıtlarında ele geçirdikleri kilit yerlerini vermek istemiyorlar. Yerlerine gelen hükümeti yıpratmak, silâhlı şantajlarla onun gözünü yıldırmak istiyorlar. Ve, silâh gücüyle gelip erke oturmak yolundan yürüyorlar.

Türün, azıllı bir faşisttir. 12 Martın eli kanlı paşalarından biridir. Bugün AP sayfaıdır. Mecliste çıktı halka, hükümete meydan okudu. Türkiye'de bir Şili hükümet devirmesinden söz etti. Faşist tehlike böylesinedir. Türün kime, neye dayanıp böylesine halka, ulusa, hükümete, Meclise meydan okuyor? Yönetim kuruluna oturtulduğu bankaya! Çıkarlarını savunduğu holdinglere! Ordunun bağındaki militarist, NATO'cu general-lerel Kontr-gerilla örgütüne! Ve, en başta, Amerikan emperyalistlerine, onların ölüm, kıym servisi CIA'ye!

Somut durum budur. Üstelik, Mao-cular, bozguncular Demirellerin, Türkeşlerin, Türünlerin konumunda yer alıyor. Sallantılı, ikircil, küçük burjuva «sosyalistleri» dedikoduyla uğraşılıyor. Hükümet, halk yığınlarının, özellikle işçi sınıfının eylemli direnişlerini körletme yoluna gidiyor. Savaş Meclisin duvarları arasında bırakma «taktiği»ni kullanıyor. Sendikaları, özellikle DISK'i, bunların savaşını kör çıkmaza, böylesi bir yola sürmek çabası var.

TKP, bu ters politik tutumlara karşıdır. Bütün halkın, ulusun üstüne yürüyen büyük tehlikeye karşı canlı, somut, aktif savaştan başka, örgütlü savaştan başka çıkar yol yoktur. Örgütlü savaş, yurt çapında, bütün güçler çapında: Ulusal Demokratik Cephe'yi kurmakta olur.

TKP'nin DISK'e mesajı

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, DISK'in 11. yıldönümü nedeniyle Yönetim Kurulu'na bir kutlama mesdji gönderdi.

Bu mesajda Bilen yoldaş, DISK'in Türkiye işçi ve sendika hareketinin bir ürünü olarak doğduğuna, sınıf sendikacılığının temelleri üzerinde yükselme sürecinde «sarı sendikacılığı aldığı gibi, işçi sınıfını, sendikaları burjuvazinin kuyruğuna takma eğilimlerini, sınıf uzlaşmacılığını, tutucu, oportünist tutumları da yenmek» gerektiğine değinerek şöyle diyor: «Bu gelişme DISK'in V. Kongresinden sonra daha da belirginleşti ... DISK, emekçi halkımızın bütün ana sorunlarına sahip çıktı. Emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, gerici, egemen çevrelere karşı ulusal bağımsızlık, barış, ileri demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşında belirgin bir rol oynadı.»

Bilen yoldaş, bu gelişmenin kolay olmadığını, DISK'in şanlı tarihindeki eylemlerinden örnekler vererek belirtiyor. «Böylesi bir gelişme karşısında burjuvazi işçi sınıfına yönelik saldırılarını daha da arttırdı», diyor ve bu saldırıların yalnız «1 Mayıs alanında olduğu gibi kurşunlarla değil, ideolojik sızmalarla, DISK'i pasifliğe itme biçiminde de yürütüldüğünü» belirtiyor, faşizm tehlikesine dikkati çekiyor ve şöyle devam ediyor: «

«Böyle bir durumda savaştan çekilmekle, olaylara seyirci kalmakla, tehlikenin önlenemeyeceği herkeşçe görülüyor. Faşizm tehlikesi ancak, işçi sınıfının 1 Mayıs'larında, DGM'lere karşı savaşlarda olduğu gibi yığınsal eylemleriyle, tüm demokratik anti-emperyalist güçleri çevresinde toplamasıyla önenebilir. Böylesi bir eylem çizgisi DISK'in VI. Genel Kurul kararlarına, işçi sınıfının ve halkımızın ulusal çıkarlarına uygundur.

Türkiye Komünist Partisi tarihsel sorumluluğunun bilinciyle, işçi sınıfının, halkımızın savaşının içinde, tüm ilerici güçlerle omuz omuza yer alıyor, ulusal bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bayrağını yükseklerde tutuyor.»

Sınıf ve yığın sendikacılığı nedir?

DISK'in 11. kuruluş yılı. Bu süre içinde DISK, belli bir dönemde sınıf savaşı içinde oldukça saygın bir yer kazandı.

DISK'in bu gelişmesinin temelinde sınıf ve yığın sendikacılığı yatmaktadır. DISK Türk-İş'in başındaki sarı sendikacıların işçi haklarını şatmalığına, işçi sınıfını burjuva partilerinin ve anti-komünist politikanın peşinden sürüklemelerine karşı kurulmuştur. Bilen yoldaş'ın belirttiği gibi «DISK'in kurulması Türkiye işçi ve sendika hareketinde uzun bir savaş birikiminin ürünü, yeni tarihsel bir aşamanın başlangıcı olmuştur.»

DISK işçi sınıfının bağımsız sendikal örgütüdür. İşçi sınıfının politik savaşının dışında değildir, alamaz. Bu temel ilkeler çevresinde kurulan birliğin DISK'in gelişiminde büyük payı vardır. DISK'in saygınlığının artması, uyuşukluktan kurtulması, burjuvazinin saldırılarına karşı olduğu kadar bütün bölücü, sınıf uzlaşmacı öğelerin, sapık akımların, Mao-ju ajanların saldırılarına karşı da savaşla olmuştur. Bu süre içinde, DISK, işçi sınıfımızın ve uluslararası işçi sınıfının savaş tarihine, geleneklerine sahip çıkarak sendikal birliğin sağlanması yolunda adımlar atmıştır. İşte sınıf, yığın sendikacılığı budur. Bu nedenle, son zamanlarda, ayrımsız burjuvazinin bütün kesimlerinin DISK'e karşı saldırıya geçmeleri bir rastlantı değildir. Bu saldırı her zamanki olağan saldırılardan ayrı bir özellik taşımaktadır. Burjuvazi DISK'i içinden yıkmaya çalışıyor. Onun yönetimini kendine bağlamak, politik yaşamın dışına atmak istiyor.

DISK'te birliğe karşı yöneltilen saldırılar TKP'ye karşı saldırılarla atbaşı gidiyor: Burjuvazi, işçi sınıfının hem sendikal birliğine, hem de politik birliğine saldırıyor. TKP'nin DISK'i ele geçirmiş olduğu biçimindeki yalanlar, DISK'te komünistlerle sosyalist ve soyal-demokrat sendikacıları birbirine düşürmeyi ve DISK'i parçalamayı amaçlıyor.

DISK sınıf sendikacılığının bayrağı altında yürüdükçe, bölücü, sınıf uzlaşmacılarına, her türden işçi sınıfı düşmanlarına karşı amansız bir savaş yürüttükçe gelişecek, gelecekte yığın sendikacılığına, emekçiyi savaşta omuz omuza getirebilmenin onuruyla yaşayacaktır.

«Kontr-gerilla»

«Kontr-gerilla» nedir? Burjuvazinin, işbirlikçi, egemen çevrelere tüm ilerici güçlere, tüm halk yığınlarına karşı elindeki bütün araçlarla: polisi, jandarması, vurucu, kırıcı komandosu, ordu birlikleri, gerici basını, herşeyle açtığı savaştır. «Kontr-gerilla» yeni değildir. Örgüt ve ad olarak 12 Mart başkınıyla ortaya çıktı.

Mecliste, bütçe görüşülürken çıkan tartışmalarda, ucundan, kıyısından bu «Kontr-gerilla» örgütüne değinildi. Bu kadarıyla bile, bir çok şeyler ortaya çıktı. Görüldü ki, bu örgütün arkasında Milli Güvenlik Kurulu var. Genelkurmaylık var. Ordunun başındaki militarist klik, gizli servis – MIT var. Bu örgütün arkasında Amerikan servisi CIA, Türkiye'deki Amerikan misyonları var. Arkasında yerli ve yabancı tekeller, Dünya Bankası, IMF, parabalaları var.

Bu örgüt, mafia, faşist-askersel düzen ve biçimde oluşturulmuş. Örgütün tüzük niteliğinde töresi var. Örgüte alınan üye ant içiyor. Sır verirse kellestini vereceğini yükümleniyor. Daha önemlisi, bu örgütte kelle hesabı, herbiri 10 bin Dolardan general satın alınıyor. Bu generaller evladan ayrılınca, ömür boyu, bol paralı bir işe, bir bankaya, bir kumpenyaya, bunların yönetim kurullarına «danışman» diye alınıyor. Örneğin, general eskisi faşist Türünl 12 Mart paşası. Sıkı

yönetim komutanı. Kontr-gerilla örgütünün elebaşılarından biri.

Türün tek değildir. Omuzdaşları Meclis koltuklarına sıralanmışlar. Ali Elverdi, Akyol, MHP'den; Türkeş, Kabadayı. Bunlar albay eskisi. Sivillerden en başta Demirel. Ona mason diyorlar, Masonlar mafia'yla içiçedir. Türkiye'de «Mason locaları» sivil ve subay karışığıdır. Bunlar MIT, servis yuvalarıdır.

Kontr-gerillanın maskelenmiş, kısıtlanmış adı ve simgesi vardır. «STK» diyorlar. «ÖSD» diyorlar. Biri, «seferberlik» bilmen nesî. Ötekisi «Özel Savaş Dairesi»dir. Kime karşı, bu seferberlik, bu özel savaş? Bu soruyu da yine kendileri, örneğin, Bolu sayıtları AP'li Bayrak, Mecliste yanıtladı: «Komünistlere karşı» dedi. «Komünistlere karşıysa her silâh mübahırdır» dedi. Ama, yalnız komünistlere karşı değil. Gölge hükümet durumunda olan Milli Güvenlik Kurulu'nun yönetiminde, MIT ve CIA'nın kontrolünde çatışan faşist komandolar komünistine de, CHP'isine de, işçisine de, öğrencisine de ateş ediyor.

Kontr-gerillanın temelinde 1959'da, hain Menderes – Bayar takımının Vaşington'la bağladığı ikili özel bir anlaşma yatar. Bu anlaşma gereğince, Türkiye'de dolaylı, dolaysız Amerika'ya, Amerika'nın tuttuğu hükümete karşı bir halk ayaklanması olursa, Amerika silâh-

la, özel savaş birlikleriyle, her biçimde harekete geçer. Kontr-gerillası, faşist komandası, hepsi böylesi bir kökten geliyor.

Faşist tehlike böylesine örgütlenmiştir. Macusu, sapığı, TKP düşmanları, ne var ki hepsi Türünlerin saldırılarını, Türkeşlerin, Demirellerin kanlı politikalarını destekliyor. İşçi sendikalarını faşist saldırıya karşı savaşın dışında tutmak politikasına taktiğini güdenler de düşmanın değirmenine su akıtıyor. Hükümet, Kontr-gerilla olayını «külleme» yoluna gitmekle halkın savaşına kötülük ediyor.

TKP, Kontr-gerillaya karşı savaşı var gücüyle yürütecektir.

Yasakları kırarken

TKP'nin legale çıkma savaşının genişlediği ve gittikçe daha geniş bir kamuoyunu kapladığı bir gerçektir. Partimiz, bu gelişmeyi sınıf savaşının içinde ve bütün üyelerimizin, bize yakın olanların ortak çabaları ile ve Marksçı-Leninci ilkelerden aldığı hızla sağlıyor. Parlamenterler, bazı bakanlar, hatta burjuvazinin ideologları ile bir kısım tekellerin sözcükleri, komünist partisinin legale çıkmasından söz eder duruma geliyorlar. Sınıf savaşının dayattığı bu gerçeği kabul etmek zorunda kalanların TKP'ye karşı iyi niyet besleyeceklerini sanmak safdillik olur. Taktikleri şudur: TKP'ye konan yasayı sürdürme olanağını iyice yitirdikten sonra, sahte «TKP»ler kurmak taktiğini uygulayacaklardır. Geçmişte de bunu yapmışlardır ve şimdi de bunların efendileri Portekiz'de, Yunanistan'da ve başka yerlerde aynı yöntemi uyguluyorlar.

TKP legale çıkma savaşını yığınların en başta işçi sınıfının çabaları, bütün partililerin ortak savaşımıyla elde edecektir. Burjuvazinin legaliteyi armağan olarak vermesini beklemiyoruz. Legale çıkma savaşımızın bu aşamaya ulaşması yığınların çabasının sonucudur. Bunun daha da yüksek bir aşamaya ulaşması, amacına ulaşması da yine bu yoldan gerçekleşecektir. Burjuvazi bir yandan sahte «komünist» partileri ortaya sürme hazırlıklarını yaparken, bir yandan da partimizin işçi sınıfı arasındaki konumlarını zayıflatmaya, onları elde etmeye yönelik bir çabası da vardır. İlegalde olmasına karşın TKP, bütün kadrolarıyla bu oyunları demaske etmek ve burjuvazinin ajanlarını işçi sınıfı sıralarından temizlemeyi ödev biliyor. Bu amaçlarına işçi sınıfı arasında daha geniş ölçüde örgütlenmek, partiyi daha geniş ölçüde güçlendirmekle varacağız. Ancak bu yoldandır ki, burjuvazinin sahte partiler piyasaya sürme taktiğini de yenmek mümkün olacaktır.

Barış ve güvenliğin koşulu

Yeni hükümetin başkanı Ecevit, bütün komşularımızla, en başta Sovyetler Birliğiyle iyi komşuluk ilişkilerinin geliştirilmesi gereğinden söz etti. İki ülke arasında bir saldırmazlık anlaşmasının NATO üyeliği ile bağdaşmadığından çıkarak böyle bir anlaşmaya engel olanlarla görüş birliğinde olmadığını açıkladı. Kontr-gerilla tartışmaları sırasında Amerika'yla imzalanan ikili kölelik anlaşmalarına karşı bir tutum takındı.

Bütün bunlar, banşçı bir dış politikanın izlenmesi yolunda atılan bazı küçük adımlardır, ip uçlarıdır. Ama, Ecevit hükümetinin, Belgrad toplantısı ve diğer uluslararası forumlardaki, özellikle Kıbrıs sorunundaki tutumu ve NATO içindeki girişimleri böylesi bir politikanın uygulanmasına otanak sağlıyor mu?

Hemen belirtmek gerek ki, Türkiye NATO içinde kaldıkça, komşularına karşı top raklarında saldırı üsleri bulundurdukça, Kıbrıs sorununu uluslararası gericiliğin, NATO'nun önerileri doğrultusunda oldu-pittiyi getirmeye çalıştıkça bölgemizde barış ve güvenlik yararına bir politika izlenmesi olanakları kısıtlıdır, hemen hemen yoktur. Durum böyleyken, Ecevit NATO üyeliğini savunuyor. Ülkemiz üzerindeki niyetleri böylesine açık olan bu saldırı örgütünün güçlendirilmesini istiyor. «Madem ki, bölgemizde silâhtanma yoğun, biz de silâhlanmalıyız» sözleriyle silâhlanmayı körükliyor. Kıbrıs sorunu çıkan başı olarak duruyor. U-21 tipi Amerikan uçakları dile-dikleri gibi ülkemiz üzerinde casusluk uçuşları yapıyor. NATO'nun, Amerika'nın bu casusluk girişimleri sosyalist ülkelere, en başta kuzey komşumuz Sovyetler Birliği'ne karşı yöneliktir. Ecevit hükümeti, bir yandan komşularımızla iyi ilişkilerden söz ederken, komşumuz sosyalist Bulgaristan'ın Devlet Başkanı Todor Jivko'fun Büyük Ek-tobr Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümü üstüne yazdığı yazı faşist 142'nci madde-den toplatılıyor. Böylece Helsinki anlaşması kabaca çiğneniyor.

Oysa NATO'dan çıkmak, ikili kölelik anlaşmalarını bozmak, topraklarımızdaki yabancı üsleri kaldırmak, komşularımızla iyi ilişkiler kurmak gerekiyor. Bu barış ve güvenliğin ana koşuludur. TKP, halkımız böylesi bir dış politika için savaşıyor ve bu yolda atılacak her adımı destekleyeceğini belirtiyor.

Saldırıyı körükleme manevraları

Emperyalizmin, uluslararası gericiğin Orta Doğu'da Sedat rejimi ve uydusu durumunda olan gerici güçlerin aracılığıyla uygulamaya koyduğu saldırı plânları son günlerde daha açık seçik ortaya çıktı.

Sedat, başlattığı ihanet politikasını sürdürmek için Carter'la, Hitler kalıntısı Strauss'la, emperyalizmin silâh fabrikatörleriyle yeni pazarlığa oturdu. Uluslararası emperyalizmin plânları doğrultusunda İsrail militaristleriyle imzalayacağı bir ihanet anlaşmasının desteklenmesini istedi. Orta Doğu'da barışı baltalamak, saldırı ocağını körüklemek amacını güden bir politikanın sürdürülmesi çalışmalarına katkıda bulunmaya efendilerine söz verdi. Sedat-Carter, Sedat-Strauss pazarlıklarının sürdüğü sıralarda, Sedat'ın emriyle Pekin'e giden Mısır başbakan yardımcısı Hasan Tuhami'yle Pekin yönetimi arasında da görüşmeler yapıyordu. Pekin'deki pazarlıklarda da Hua-Gu-Fen yönetimi, Sedat kliğinin «barışçıl» girişimlerini övmekten kendini alamadı. Sedat-Begin görüşmelerinin sürdürülmesini istedi. Uluslararası gericiğin saldırı plânlarına, anti-Sovyetizmi körükleme-girişimlerine karşı çıkan öteki Arap ülkelerine saldırıda bulundu. Etiyopya halkına karşı saldırıda Somali'yi silâhlandırmak

için Sedat'ın Vaşington'dan silâh istemesini, Kahire'nin şimdiye kadar Somali'yi silâhlandırmaya girişimlerini «barışçıl» gi işimler olarak niteledi.

Bütün bunlar, Orta Doğu sorununda uluslararası emperyalizmin, Pekin yönetiminin ve Sedat rejiminin ortak konumlarını sergiliyor. Pekin yönetiminin NATO çevreleriyle aynı görüşte birleşmediği tek önemli olayın olmadığını gösteriyor. Bugün uluslararası gericiğin ve Pekin yönetiminin ana amacı, Sedat kliğinin Orta Doğu'da tamamen yalıtılmasını engellemektir. Arap halklarını Sovyetler Birliği'ne ve öteki sosyalist ülkelere karşı kışkırtmaktır. Arap ülkeleri arasında «düşmanlık» yaratmaktır. Lübnan'da başlatılan kanlı saldırılarla, emperyalizmin, Pekin yönetiminin bu politikası arasında sıkı bir bağ vardır.

Ama bütün bunlar boşunadır. Arap halkları İsrail militaristlerine, onun dayanağı uluslararası gericiğe, NATO çevrelerine, Pekin yönetimine karşı savaşa birliğini güçlendiriyor. Bu yönde somut adımlar atıyor. Trablus ve Ceza-yir tepe toplantıları kararlarını yaşamda gerçekleştirmeye çalışıyor. Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle dostluk ve çok yönlü işbirliği ilişkilerini yeni bir düzeye ulaştırıyor. Arap halkları bu dostluk ilişkilerinin gücüyle emperyaliz-

min, Pekin yönetiminin, Sedat kliğinin Orta Doğu'da saldırıyı körükleme manevralarını başa çıkarma yolunda ileri. Yeni adımlar atıyor.

8 Mart belgimiz

8 Mart 1978. Bundan 68 yıl önce, 1910 yılında, Alman işçi hareketinin önderlerinden Clara Zetkin, Kopenhag'da Sosyalist Kadınlar Toplantısı'nda bir önerge vererek, 8 Mart'ın dünya kadınlarının günü olmasını istedi. Çünkü 8 Mart kadın hareketi için büyük bir gündü. 1857 yılının 8 Mart'ında Amerika'nın New York kentinde konfeksiyon ve dokuma sanayiinde çalışan kadın işçiler direnişe geçtiler. Eşit işe eşit ücret, 10 saatlik işgünü için grev yaptılar. Kadın işçilerin bu büyük eylemi kadın hareketinde önemli bir dönemin işaretidir. Kadınların tüm alanlarda erkeklerle eşit olabilmesi için verdiği savaşım, ancak işçi sınıfının sömürüye karşı verdiği savaşım ile birleştiği zaman gerçek rayına oturdu. Tüm insanlığın kurtuluşu gibi, kadının da kurtuluşunun ancak sosyalist bir toplum düzeninde olabileceği kavrandı.

O halde 8 Mart, kadınlarımızın kapitalizmin getirdiği tüm yıkımlara karşı savaş günüdür. Harbe karşı barış, faşizme karşı demokrasi, köleliğe karşı bağımsızlık ve özgürce yaşama savaşımıdır. Ülkemiz kadınları böyle bir bilinçle emperyalizme, faşizme karşı yürüyor. Çocuklarının barışçı bir dünyada mutlu geleceği için savaş veriyor.

Ülkemizde ilerici, yurtsever kadın hareketi, örgütlü savaşımını işçi sınıfının savaşımıyla bağlamıştır. Kadınlarımız sorunlarının sınıfsal olduğunu ve çözümünü sınıf savaşımını belirleyeceğini biliyor. İlerici, yurtsever kadın hareketinin işçi sınıfımızın direnişlerinde gösterdiği büyük dayanışma, onun savaşını kendi savaşı bilmesindendir. Burjuvaziye ürküten, ilerici, yurtsever kadın hareketinin ulaştığı bu bilinç düzeyidir. Bunun içindir ki, burjuvazi ilerici kadın hareketi içinde de bölücü çabalarını arttırmıştır. Küçük burjuva unsurları, emekçi kadınlarımızın örgütlü birliğini yıkmak için kullanmaktadır. Burjuvazi, ulusal demokratik güçlerin her türlü birliğine karşıdır. Burjuvazinin tahtığı: «Böl ve yönet» taktiğidir. İşte bu oyuna gelinmemelidir.

O nedenle, 8 Mart, Uluslararası Kadınlar Günü'nde, ülkemiz kadınları, «örgütsel birlik! işçi sınıfıyla dayanışma! Ulusal Demokratik Cephe yanında ilerici!» belgilerini özellikle vurguluyorlar.

Kızıl Ordunun 60. yılı

İşçi-köylü dayanışmasının sağlam bir simgesi olan Sovyet ordusu, 23 Şubat 1918'de emperyalist salgın ateşleri içinde kuruldu. Sovyet Kızıl Ordusu ve askersel deniz filosunun kurucusu ve örgütleyicisi Lenin ve onun yönetiminde Sovyetler Birliği Komünist Partisi'dir. Lenin, işçi-köylü erkinin, devrimin, sosyalist anayurdun kazanımlarının gözbebeği gibi korunması zorunluğunu vurguladı. Lenin'in bu önerileri 60 yıldır ardıcıl olarak yaşama geçirilmektedir. Kızıl Ordu, devrimci geleneklerin devamcısı yeni tip bir ordu, özgürlük ve kurtuluş ordusudur, enternasyonalisttir. Şanlı Sovyet ordusu, dünyanın ilk işçi-köylü devletini, insanlığın en yüce ideali komünizmi beşikte boğmak isteyen emperyalist saldırganlara ve Hitlerci faşist sürülerine, emperyalizmin vurucu güçlerine karşı meydan savaşlarında milyonlarca kurban vererek üstün geldi. İnsanlığı, Avrupa halklarını faşizm çapanından, uygarlığı, mahvolmaktan kurtardı. Sovyet halkı ve ordusu böylece tekeli kapitalizmin en gerici, en kanlı diktatörlüğünü: faşizmi insanlık düşmanı bir rejim, bir sistem olarak ortadan kaldırdı. Sovyet ordusunun, halkının Alman faşizmini, Japon militarizmini kesin yenilgiye uğratması, Avrupa ve Asya'da birçok sosyalist devletin kurulmasında çözümleyici bir etken oldu. Dünyada ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerine hız verdi. Sovyet ordusu bugün de harp kışkırtıcısı emperyalist çevreleri gemliyor, barış, yumuşama sürecinde büyük rol oynuyor.

Sovyet halkının ve ordusunun gücü, sosyalist toplum ve devlet düzeninden kaynaklanıyor. Bunlar aynı zamanda kazanılan tarihsel utkuların kaynağını oluşturuyor. Komünist Partinin bilgeli yönetimi bu gücü kat kat artırıyor. Sovyet halkının ve silâhlı kuvvetlerinin eşsiz kahramanlıklarla dolu tarihsel utkuları, sosyalizmin sayısız üstünlüklerini, uygarlık, insanlık sevgisini, Sovyet halklarının politik ve moral birliğini kanıtıyor. Bu utkular, özellikle Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin başarıyla savunulduğunu, bu devrimin ürünü işçi-köylü ordusunun Sovyet ülkesinin yenilmez silâhlı desteği, dayanağı olduğunu bütün dünyaya göstermiş ve göstermektedir.

Ajıtasyon ve propaganda

V. İ. Lenin, ajıtasyon ve propaganda'nın komünist partisinin eylemindeki önemli yerini açıklar. Ve der ki: «Tüm parti örgütlerinin ve parti gruplarının günlük çalışmaları, propaganda, ajıtasyon ve örgütlenme çalışmaları yığınlarla bağları güçlendirmeye ve genişletmeye yöneltilmiştir. Bu çalışmalar her zaman gereklidir. (T. Y., c. 11, s. 4.)

Lenin, ajıtasyon ile propaganda arasındaki farkı da şöyle belirtir «Propaganda, örneğin, işsizlik sorununu ele alırsa, bunalımın kapitalizmden kaynaklandığını, bu bunalımların çağdaş toplumda kaçınılmazlığının nedenlerini göstermeli ve bu toplumun sosyalist toplumla değiştirilmesi gerektiğini anlatmalıdır. Kısacası, o, «çok ide» vermelidir, o kadar çok ki, bunların tümünü (nispeten) az kişi derhal benimsiyebilir. Ajitator ise, aynı sorunu ele alarak bilinen, en göze çarpan yönünü, diyelim ki işsiz ailenin açlıktan ölmesini, yoksulluğun artmasını vb. ele alır ve tüm çabasını herkesin bildiği bu olaya dayanarak, zenginliğin artması ile sefaletin artması arasındaki çelişki gibi bir ide üzerinde yoğunlaştırır, yığınlarda bu görülmemiş adaletsizlik karşısında hoşnutsuzluk ve öfke yaratmaya çalışır.» (C. 6, s. 66-67.)

Lenin, komünist partisinin ajıtasyon ve propaganda çalışmalarında seslendiği yığının sınıfsal yapısını, kültür düzeyini, ilgi alanını gözönünde bulundurması gerektiğini, kanıtlara dayanması ve anlaşılır olması gerektiğini belirtir: «Açık ve sade biçimde, yığınların anlayacağı biçimde konuşulmalıdır. Çapraşık deyimler, tuhaf terimler, yabancı sözler kullanmaktan, basma kalıp yahutta ezbere ders okur gibi konuşmaktan, yığınların bilmediği ve anlamadığı belgileri ortaya atmaktan, tanımlamalar yapmaktan ve sonuçlar çıkarmaktan kesin olarak kaçınılmalıdır. Sosyalizm sorunları tutmuralı sözler kullanmadan, çeşitli haykırıslarda bulunmadan, verilere, kanıtlara dayanarak aydınlatılmalıdır.» (C. 14, s. 92.)

Lenin, komünistlerin köy emekçileri arasında nasıl propaganda ve ajıtasyon yapılacağını öğrenmelerini salık verir: «Devrimci sınıfın, proleteryanın öncü, ileri kolu olmak isteyen, ayrıca yalnız proleteryanı değil, proleter olmayan geniş yığınları, emekçi yığınları ve sömürülenleri yönetmeyi öğrenmek isteyen komünist partisi, kentte, fabrikada olduğu gibi köyde de en anlaşılır, en iyi kavranabilir, açık ve canlı bir biçimde propaganda, örgütlenme ve ajıtasyon işlerini yürütmeyi öğrenmelidir.» (C. 41, s. 95.)

TKP, ajıtasyon ve propaganda eyleminde Lenin'in ortaya koyduğu bu ilkelere sımsıkı bağlıdır, bunları yazılı ve sözlü yayınlarında kılavuz edinmektedir.

Program ve sorunlar - III

Bundan önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, TKP programının temel ilkelerinden biri, anti-emperyalist, anti-faşist ve demokratik haklar için kurtuluş savaşımında bu savaşıma katılan bütün güçleri eylemde birleştirmek, ulusal demokratik cepheyi yaymak, gerçekleştirmek ve güçlendirmektir. Ulusal Demokratik Cephe'nin temel gücü işçi sınıfıdır ve temel amacı da ileri demokrasiye ulaşmaktır. Bütün yurtsever güçlerin eylem birliğinde işçi sınıfının ağırlığı arttığı oranda ileri demokrasiye ulaşmak ve sosyalizme açılan bu düzenli yerleş-tirmek mümkün olacaktır.

Ne var ki, burjuvazinin egemen olduğu bugünkü aşamada, anti-emperyalist, anti-faşist demokratik istemlerin gerçekleştirilmesi ancak savaşımlar içinde olur.

TKP programında yer alan, işçi sınıfının, orta katmanların, köy emekçilerinin, gençliğin, ordudaki yurtsever güçlerin, kadınların sosyal politik haklarının genişletilmesi, kısıtlamaların kaldırılması yönündeki somut istemler, bugünkü koşullarda bütün ulusal demokratik güç-

lerin ortak savaşım hedefleridir. Her biri savaşım konusu olmakla birlikte, bu istemlerin bir kısmının bugünkü koşullarda gerçekleştirilmesi olanağı zordur. Bunlardan büyük bir kısmının gerçekleşmesi ileri demokrasi aşamasına sarkacaktır. Ama, ulusal demokratik cephe, bu istemler uğrunda savaşım sürecinde oluşacaktır.

Faşist-gerici karması hükümetler düş-tü. Yerine CHP ağırlığında bir hükümet kuruldu. Böylece bazı demokratik amaç-lara ulaşmak için daha elverişli koşullar oluştu.

Ama, hemen ekleyelim ki, Ecevit hükümetinin programı Türkiye toplumunu kökünden sarsan çok yönlü bunalımların üstesinden gelecek nitelikte değildir. Çünkü anti-emperyalist, demokratik haklardan yana açık bir program değildir. Yalnız bu hükümeti MC hükümetleriyle de aynı kefeye koymuyoruz. Bazı çevrelerin TKP'nin bir CHP hükümetini ileri demokrasi saydığı yönündeki gü-lünç savlarını ayrıca çürütmeye uğraş-manın bile gereği yoktur. Bununla bir-

Somut anti-komünizm

Bundan epey zaman önce, Çin ha-beralma örgütü şeflerinden Kan-Şen öldü. ÇKP Politik Bürosu bunun üstüne bir açıklama yaptı. Kan-Şen'in Çin dışındaki Maoçu grupları örgütlemeye gösterdiği «başarı»ya (!) değindi. Böylece, öteden beri bilinen bir gerçek, Çin dışındaki Maoçu grupların doğrudan doğruya Pekin'e bağlılığı belgelenmiş oldu.

Çin yöneticilerinin uluslararası komünist hareketi bölmek ve hegemonyasını dayatmak amaçlarına hizmet eden Maoçu grupçuklar zamanla Türkiye'de de boy gösterdi. İşte bunlardan birisi, şu sıralarda «parti» adı altında piyasaya sürülmüş bulunuyor.

Maocuların resmen ortaya bir parti olarak çıkmaları, faşist Murat Bayrak ve polis ajanı Aclan Sayılan gibi kimselerin geniş desteğini aldı. Maoculuğun işçi sınıfına, halkımıza düşman bir akım olduğu bir kez daha belgelendi. Buna karşılık, ilerici çevreler arasında Maoculuğun yalıtıldığı ortaya çıktı. Legal sosyalist partiler de bu provokasyon yuvasını tepkiyle karşıladılar. TIP Başkanlık Kurulu da, bu partinin «karakteristik anti-Sovyetizm ve anti-komünizmdir» diye açıklama yaptı. Gerçekten söz-konusu Maoçu grup niçin ortaya çıktığını basına duyurdu. Sovyetler Birliği'ne ve TKP'ye saldırmak amacıyla olduğunu açıkladı. Böylece ülkemizde anti-komünizmin somut içeriği ortaya çıkıyor: O da Sovyetler Birliğine ve TKP'ye düşmanlıktır. Gerici-faşist güçler ve Maoçu gruplar bütün alanlarda, basın, üniversite, yığın örgütleri ve sendikalarda TKP'yi boy hedefi alıyorlar.

Anti-komünizme, onun somut bütün biçimlerine ardıcıl olarak savaş açmak, bu savaşta eylem birliğini güçlendirmek gerekiyor. Oysa bazı kimseler, Maoculuğu, anti-Sovyetizm ve anti-komünizme karşı çıkıyorlar ama, onların samut anti-komünizmine, TKP düşmanlığına karşı çıkmıyorlar. Tam tersine TKP'nin legale çıkma savaşını, neredeyse «tekellerin ... yeni hesapları» gibi göstermeye kalkışıyorlar. Bazıları ise, yayın organlarının sayfalarını en fazla TKP'ye saldırı yazılarına ayırmakla övünüyorlar.

Bütün bu tutumlar, anti-komünizmin somut biçimiyle savaşı baltalıyor. Ama sınıf savaşımının mantığı TKP ile legal sosyalist partiler arasındaki eylem birliğini gerektiriyor.

likte, yığınların eylemleri sonucunda bazı demokratik hakların genişletilmesi olanakları ortaya çıkmıştır. Faşizme karşı, onun kaynağı emperyalizme karşı elbirliği ile savaşmak günün savaşı, günün sorunudur.

Toprak ve iş

Yurdumuzda endüstri proletaryasıyla birlikte hızla büyüyen, aynı zamanda en acımasızca sömürülen bir emekçi kesimi vardır. Bu kesimi tarım işçileri, orman işçileri, yarıcı, marabacı, topraksız ve az topraklı köy emekçileri oluşturmaktadır. Köy işleri Bakanlığının resmi verilerine göre, 1973'te 1 milyon 180 bin olan tarım ve orman işçilerinin sayısı bugün 1,5 milyona yükselmiştir. Yine aynı kaynağa göre, hiç toprağı olmayan 1 milyon 268 bin köylü ocağı vardır. Az topraklı köylü ailesinin sayısı ise 2 milyon 220 bindir.

Köy emekçilerinin belirli bir kesimi: tarım ve orman işçileri, endüstri proletaryasının örgütlü, bilinçli ve yığınsal savaşının etkisiyle, son yıllarda sendikal örgütlenme, grev savaşımına başvurma, dayanışmayı güçlendirme yolunda ileri bir adım attılar. Kent ile köy emekçileri arasında işçi-köylü bağlaşıklığını oluşturma yolunda bir köprü rolünü oynamaya başladılar. Ayrıca tarım ve orman işçileri, köydeki demokratik kooperatifleştirme hareketiyle, ilerici güçlerle daha sıkı bağ kurmaya yöneldiler. Tarım kesiminin örgütlü bölüğü, köylünün toprak, ekmek ve iş savaşımının yeni bir içerik ve nitelik kazanmasına katkıda bulunuyor.

İşçi sınıfıyla köylülük arasındaki bu karşılıklı etkilene, tanımsal kesimdeki savaş yeni bir aşamaya ulaştırmıştır. Bu aşamanın başlıca niteliklerinden biri, köylü hareketlerinin daha örgütlü, amacı daha açık, yönü daha belirgin ve yığınsal olmasıdır. Öte yandan da Köy-Koop'un diğer ilerici demokratik kuruluşlarla birlikte Ceyhan, Eskişehir, Kahramanmaraş, Torbalı, Aydın, Trabzon, İzmir, Denizli ve diğer il ve ilçelerde gerçekleştirdiği «düşük taban fiyatlarını ve faşist baskıları protesto mitingleri» orta köylülerin eylemlerinin boyutlarını gösterdi. 20 binlerin, 30 binlerin katıldığı, orta köylüyle tarım işçisinin ve topraksızın omuz omuza yürüdüğü bu yığınsal mitingler ve gösterilerde köy emekçilerinin «toprak, iş, ekmek ve özgürlük» savaşını faşizme, emperyalizme, toprak ağalığına karşı, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşıyla ördü.

Kırsal kesimde yükselen bu savaş daha da yığınsallaştırmak, örgütlemek, elde edilen kazanımları kalıcılaştırmak ve bunlara yenilerini eklemek, köydeki parti örgütlerinin görevidir. Komünistler, tüm ilerici, demokratik kuruluş ve örgütlerle işbirliği yaparak, yeni savaş biçim ve yöntemleri bularak bu görevi yerine getireceklerdir.

Yorum

Büyük bir başarı

Maden-İş'in, yığıt grevci işçilerin MESS'e karşı aylardır görülmemiş bir özveri ve kararlılıkla yürüttükleri savaş başarıyla sonuçlandı. İşçiler yüksek ücret zamanları yanında sosyal ve sendikal haklar elde ettiler.

MESS grevi ülkemiz işçi sınıfının tarihine yalnızca «ilk en büyük, en uzun yığınsal grev» olarak geçmeyecek. Bu grev, aynı zamanda, ulusal ve uluslararası alanda sendika hareketinde dayanışmanın yaşama geçtiği, gücünü gösterdiği ilk grevdir. Bu grev, işçi sınıfıyla, köylülerin, diğer emekçi yığınların geniş savaş birliğini, bağlaşıklığını gösteren ilk grevdir. Bu yönleriyle Maden-İş'in MESS grevi, işçi sınıfının uluslararası bir savaş deneyi olmuştur.

MESS grevinin başarıyla sonuçlanması tüm ilerici yurtsever güçlerin, emekçi halkımızın bir kazanımıdır. Halkımızın politik alanda kazandığı başarıya; MC'nin düşürülmesine Maden-İş MESS patronlarının yenilgisini eklemiştir. Böylelikle işbirlikçi burjuvazinin ücretleri ve sosyal hakları döndürme girişimleri bozguna uğramıştır.

MESS grevinin böyle sonuçlanması sınıf sendikacılığının bir başarısıdır. MESS patronları, sarı sendikacılar, ko-

mandolar, Maocu ajanlar ve bunların anti-komünist korosuna katılan sınıf uzlaşmacıları, oportünist akımlar Maden-İş yönetimi ile tabanın arasını açamamışlardır: Her türden saldırılar işçilerin çelik kalesinde darımadığını almıştır. Çünkü Maden-İş yönetimi sınıf sendikacılığının ilkelerini yaşama geçirmiştir. Grev taban karar vermiştir, yönetim grevi yürütmüştür. Grevlerde bilenen işçiler Maden-İş'te sınıf bilincini bulmuşlardır. İşçilerin görülmemiş özveri ve kararlılıklarının özünde bu bilinç vardır. Şimdi onbinlerce işçi savaşın; sömürü ve baskı düzeni kapitalizmi kaldırmanın zorunluluğunu daha açıklıkla kavnyorlar.

MESS grevi bir kez daha hiçbir ikircime yer bırakmadan ekonomik ve sosyal haklar için verilen savaşla politik savaşın sıkı sıkıya bağlı olduğunu da göstermiştir.

Maden-İş, MESS greviyle sendikal harekette yeni bir dönemi başlatmıştır. Bu yeni dönemin özelliği, egemen tekelleri sermayeye karşı grevlerde işçi sınıfının ve emekçi halkın ulusal ve uluslararası dayanışmasının kurulmasıdır. Maden-İş metal iş kolunda, tüm işçilerin tek sendikası olacağını bu grevi başarıyla ulaştırmakla göstermiştir.

Bunalımın kaynağı

Maliye Bakanı Müezzinoğlu, 1978 bütçe tasarısının parlamentoda görüşülmesi sırasında fiyat artışlarının, enflasyonun, işsizliğin, döviz ve enerji darlığının bu yıl da süreceğini söyledi. Ekonomik durumla ilgili bir dizi sayılar, veriler sıraladı. Bununla birlikte bakan, Demirel-Türkeş-Erbakan ortaklığının hazırladığı yıkım ve talan bütçesini savundu.

Gericifaşist karması eski hükümetlerin talan ve yıkım bütçeleri, ekonomik politikaları benimsedikçe, bunalımın kaynağına inilmedikçe elbette fiyat artışları da, enflasyon da, işsizlik ve yıkım da sürecektir. Hem de daha geniş yığınları ezerek.

Bugün yurdumuzun içinde bulunduğu derin ekonomik bunalımın, yıkımın ana kaynağı, başlıca nedeni emperyalizme, onun tüm ekonomik, politik, askersel sistemlerine bağımlılığıdır. Emperyalist tekellere, çokuluslu tekellere kapılmanın ardına kadar açık tutulmasıdır. Bu emperyalist tekeller 1977 yılında Türkiye'ye getirdiklerinin iki kat daha fazlasını kâr transferi olarak yurt dışına çıkarmışlardır. ABD finans tekellerinin denetimindeki Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası gibi emperyalist kurumlar, kısa süreli ve yüksek faizli kredi vermek için

Türkiye'ye yüzde 30'luk devalüasyondan tutun da ücretlerin, taban fiyatların dondurulmasına, yatırımların sınırlandırılmasına kadar uzanan ekonomik-politik koşullar dayatıyorlar.

Bunalımın kaynaklarından biri de emperyalizmin, NATO'nun işbirlikçi hükümetler, militarist klik eliyle dayattığı silâhlanma masraflarıdır. Ecevit hükümeti, CHP'li bazı parlamenterlerin öneri ve uyarılarına karşın, bütçe giderlerinin yarısından fazlasını NATO harcamalarına, silâhlanma masraflarına, MIT gibi karanlık örgütlere ayırdı.

Ülkenin dış ticaretinin ABD'ne, «Ortak Pazar»ın emperyalist tekellerine bağlanması, komşularımızla, sosyalist ülkelerle ticaret ilişkilerinin geliştirilmesinin engellenmesi ve bugün dış ticaret açığının 4 milyar dolara ulaşması, bunalımın başta gelen nedenleri arasında dır.

Bunalımdan çıkmanın, pahalılık, işsizlik, enflasyon ve yıkımın önüne geçilmesinin ilk koşulu, emperyalizme bağımlılık zincirinin bütün halklarını koparıp atmaktır. TKP'nin yeni programındaki «Demokratik dönüşümler» bölümünde bu yol açıkça gösterilmektedir.

141-142'ye, faşist yasalara son!
TKP'ye özgürlük! Politik tutuklulara
at!

Yurt dışından mektup

Federal Almanya'da çalışan bir işçi-miz, ta ihşel grevlerini başarıya ulaştıran Maden-İş üyesi işçi kardeşlerine ATILIM aracılığıyla seslenmek istediğini yazıyor. Mektubunu olduğu gibi yayınlıyoruz:

Değerli yiğit maden işçileri, değerli kardeşlerimiz, MESS patronlarına karşı verdiğiniz savaşınızda, elde etmiş olduğunuz başarıyı saygı ve sevgiyle selamlarız. İşçi kardeşlerimiz, bizler Batı Berlin Spandau bölgesinde çalışan işçileriz. Siz Maden-İş'li kardeşlerimiz 8. ay MESS patronlarına karşı yiğit bir mücadele verdiniz. Patronlar size kirli oyunlar hazırladılar. Sınıf sendikamız Maden-İş'te birlik ve beraberliğimizi bozmak istedi-

ler. Maden-İş'i uzun grevlere itip, onu mali olarak yıpratmak, gerici isteklerini sizlere kabul ettirmek istediler. İstedikleri sonucu alamadılar. Patronlar sizlere karşı işçi düşmanlığı oyunlarından vazgeçmiyor. Grevin başarısını kırmak istiyor. Neymiş, sizler fazla ücret istediğiniz için, pahalılık, işsizlik, enflasyon doğarmış. Diğer emekçi katmanları sizin üzerine kışkırtmak istiyorlar. Bizler, Batı Berlin'de çalışan işçiler şunu iyi biliyoruz ki, işsizliğin, enflasyonun artmasının nedeni işçilerin ücretlerine istedikleri zammı değil, kapitalistlerin amansız kâr hırslarıdır. Bu durum tüm kapitalist ülkelerde aynıdır. Federal Almanya'da ve Batı Berlin'de bu ara toplu sözleşme gö-

rüşmeleri yapılıyor. F. Almanya tekelleri patronları da bize «zam istiyorsunuz, ardından işsizliğe, pahalılığa, enflasyona sebep oluyorsunuz» diyor. Patronların ve onların hükümetteki temsilcileri de bize saldırıyor. Ücret istemimiz ekonomi için felaket getirecektmiş. Bunun propagandasını yapıyorlar. Bizlerin mücadele gücünü kırmak, bizleri bölmek, sendikalarımızda birleşmemizi önlemek istiyorlar. Kapitalist düzen dünyanın heresinde olursa olsun, kendi çıkarları için, pahalılığı, işsizliği, enflasyonu işçilerin üzerine yıkmaya çalışmaktadır. Biz işçiler kapitalistlerin tüm kirli oyunlarını açığa çıkaracağız. Kahrolsun MESS patronları, yaşasın yiğit Maden-İş'li kardeşlerimizin başarısı! Yaşasın tüm dünya işçilerinin birlik ve dayanışması! Yaşasın Türkiye işçi sınıfının biricik örgütü TKP!

Batı Berlin Siemens fabrikasından bir işçi

Atılım'a bağış

ATILIM'ı yığınlara yaymak, ona haber ve yazı göndermenin yanısıra ATILIM'a parasal yardımı örgütlmek, bu yardımı yığinsallaştırmak, ATILIM'ı işçi sınıfına, emekçi yığınlara daha geniş ölçüde ulaştırmak yolunda girişimler çoğalıyor. Okuyucularımıza Federal Almanya'dan gelen ilginç bir mektubu sunuyoruz.

vermiş olduğu okul harçlığından şimdi-lik 10 DM'yi ve annemin 16 yaşına girerken hediye etmiş olduğu yüzüğü, 18 yaşına girerken, ilerici bir Türk kızı olarak Atılım gazetesine bağışlamayı bir görev biliyorum.

Önerim:

Atılım'da kadınların örgütlenme şekillerine de geniş yer verilmesi ve Atılım'ın zamanında elime ulaşmasıdır.

Atılım Gazetesine,

Atılım Gazetesinde çalışan arkadaşlara,

Atılım'ın partisine, TKP'ye,

Türkiye işçi sınıfına

içten selâmlar.

Samiye Özgen

Atılım sorumlularına!

TKP MK yayın organını yarın yıldan beri izlemekte ve ilgi ile okumaktayım.

18 yaşına girmektedirim. Zor şartlar altında, sadece babamın verdiği okul harçlığı ile öğrenimimi bir Alman okulunda sürdürmekteyim. Atılım'ın tam gerçekleri söyleyen bir yayın organı olduğuna inandığımdan babamın bana

Tabanda eğitim

(8. sayfa'dan devam)

cak önlemleri, devrimci teoriyi verili duruma uygulamaları gerekir. Yaratıcılık bu şekilde sağlanabilir. Yoksa, Marksizm-Leninizm ilkelerini ezbere okumak, papağan gibi tekrarlamak ve onları verili koşulların dışında tutmak dogmatizme saplanmak demektir. Öte yandan devrimci teoriyi küçümsemek, ikinci plâna atmak ve yalnız savaşımın pratik yönüyle uğraşmak gibi bir tutum da pragmatizme saplanmak olur.

Baş düşmanımız emperyalizmdir, onun Türkiye'deki işbirlikçileridir. Bu güçlerin dayattıkları sömürü düzenidir. Nevar ki, baş düşmanı görüp, saptadıktan sonra, onun taktik ve stratejisini ve savaşa sürdüğü yan güçleri de iyi bilmek gerekir. Bugünkü aşamada emperyalizmin ve büyük sermayenin işçi sınıfına ve öteki ilerici güçlere karşı örne sürdüğü güçler arasında Maoçu ve faşist çeteler vardır. Troçkistler, anarşistler de gerek teorik ve gerekse pratik alanda, gerici, sömürücü güçlere yardımcı duruma gelmektedirler. Taban örgütlerinde yoldaşların eğitimiyle ödevlenen propagandacılarımızın bu konuda genelliklerden kaçınmaları ve sapık akımların, emperyalizme yardımcı güçlerin politik ve ilkesel alandaki konumlarını saptayarak, onları anlaşılır bir biçimde yığına iletmeleri ve yığınları böylece eğitmeleri, işçi sınıfının siyasal eğitiminin önemli bir yönüdür.

TKP'nin Sesi sesimlidir

Kürt emekçi halkı ve ilerici güçler üzerindeki baskı ve terör, anti-demokratik yasaklamalar, faşist uygulamalar en koyu bir biçimde sürüyor. Türk ve Kürt gerici güçleri, faşistler elele, çıkar birliği içinde bu baskıları yürütüyorlar. Ancak emekçi halkımız günden güne uyanıyor, Kürt toprak beylerinin, feodallerinin, şeyhlerin, tarikat sömürücülerinin Türk burjuvazisiyle nasıl bağlaştığını görüyor. Emperyalizme ve faşizme karşı savaşta Türk ve Kürt emekçilerinin Türkiye işçi sınıfının öncülüğünde birliğinin zorunluğunu kavıyor. Birliğe karşı çıkanları, yan çizenleri Kürt emekçileri içlerinde barındırmıyor.

TKP'nin savaş belgileri Kürt emekçileri arasında hızla yayılıyor. Kürt emekçi yığınları TKP'nin Sesi'ne kulak veriyor. TKP'nin Sesi Radyosu kürtçe yayına başladı. Türkiye Komünist Partisi'nin bu yeni adımı, Türkiye işçi sınıfının savaşımı, Kürt halkının demokratik hak ve özgürlükleri, hak eşitliği savaşımı açısından önemli bir aşamadır. Yüzyıllardır, değil kendi diliyle okuyup yazması, konuşması bile yasaklanan Kürt emekçi yığınları arasında bu olay büyük yankılar uyandırdı, sevinçle karşılandı.

İşçiler, köylüler, aydınlar, öğrenciler TKP'nin Sesi Radyosu'nun Kürtçe yayını üzerinde tartışıyor, Kürt halkının hak eşitliği ve özgürlükler savaşını yürütecek, Kürt dili üzerindeki yasak zincirini kırarak biricik gücün TKP olduğu gerçeğini daha açık seçik görüyorlar. Türkiye'de Kürtçe yayınların yasaklanıp toplatıldığı, anti-demokratik, faşist baskıların uygulandığı böylesi bir ortamda, TKP'nin Sesi Radyosu'nun Kürtçe yayını savaşımıza güç katıyor. TKP'mizin savaşı Kürt emekçi yığınlarını da hızla etkiliyor, sarıyor. TKP'nin Sesi sesimlidir.

11. Gençlik Festivaline doğru

1978 Temmuz'unda dünya gençliği Havana'ya en değerli, en savaşkan temsilcilerini gönderecek. 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne katılacak delegeler, bütün yandaşları adına, «Barış, demokrasi, anti-emperyalist dayanışma» belgileriyle biraraya gelecek. 30 yıllık Festival geleneğini sürdürecekler. Uluslararası Hazırlık Komitesi'nin programı çok geniş bir eylem çemberini kapsıyor. Dünya gençliğinin festival hazırlıkları bütün hızıyla sürüyor. 100'ün üstünde ülkede Ulusal Hazırlık Komiteleri kuruldu. Bunlara 1.200'e yakın gençlik kuruluşu katılıyor. Politik çizgisi, dünya görüşü başka başka olan bu kuruluşları biraraya getiren ortak yön, barıştan yana, emperyalizme karşı olmalarıdır. Bu ilkelere başında birlik ve dayanışma geliyor. Halkların ve özellikle gençlerin mutlu bir dünyada, barış içinde yaşamasını her çeşit sömürü ve baskı yöntemleriyle engellemeye çalışan emperyalist tekelere karşı, emperyalizmin silâhlanma, harp kışkırtıcılığı, ve militarizme karşı savaşmada gençliğin birliği ve dayanışması, Dostluk ilkesi de

Festival ilkelere başında gelenlerdendir. Ulus ve ırk ayrımı gözetmeksizin bütün halkların dostluk ilişkileri kurmaları, dostluk içinde yaşamaları en başta gençlerin özlemidir.

Festival'in ilkelere genç yığınlar arasında daha geniş ölçülerde benimsenmesi için ulusal ve uluslararası çapta düzenlenen toplantılar, sempozyum, miting, gösteri gibi forumlar, örgütlenen «Festival fonuna yardım», «Festival için imeceler» gibi kampanyalar, gençliğin devrimci savaşım geleneklerini ve kararlılığını dile getiren şarkıların, oyunların, tabloların sergilendiği konserler, sergiler, dünya gençliğinin Festival hakkındaki ancak bir bölümüdür.

Çeşitli ülkelerden gençlerin ve öğrencilerin gerçekleştirdikleri bütün bu girişimlerin somut olarak ortaya koyduğu bir gerçek vardır ki, Havana Festivali'nin niteliğini şimdiden gösteriyor: Barış davasının, dostluk ilkesinin gerçekleşmesi için emperyalizmin silâhlanma yarışını körüklemeye eylemlerine karşı ortak ve etkili bir savaşım yürütmek, dünya gençliğinin başta gelen ödevidir. Havana

Festivalinde silâhlanmaya, nütron bombasına karşı savaş belgisi haykırılacaktır.

Türkiye'nin ilerici, yurtsever gençliği de dünya gençliğinin bir parçası olarak, Festivali hazırlıklarına sürdürüyor. Barış, demokrasi ve halklar arasında dostluktan yana olduğunu belgeliyor. Ezilen, horlananların yanında, sömüren, soyan ve ezenlerin karşısında olduğunu sergiliyor.

Ayrılcılığa son

Türkiye Kürdistanı'nda devrimci düşünceler hızla yayılıyor. Burjuvazi ne baskı ve terörle, ne gerici Kürt güçleri eliyle bu gelişmeyi engelleyebiliyor. Bunun için de Kürt demokratik hareketi içindeki ayrılcılık, bölücü eğilimleri kışkırtıyor, hareketi kendi içinden vurmaya, onu Türkiye işçi sınıfından koparmağa çalışıyor.

Burjuv ulusçuluğuna saplanan kimi Kürt grupları, güttükleri ayrılcık politikayla, Kürt halkının demokratik özgürlükler için yıllardır sürdürdüğü savaşımın zayıf düşmesine neden oluyorlar. Onlar, bu tutumlarıyla, burjuvazinin, gerici güçlerin, ağaların, şeyhlerin, aşiret başkanının çıkarlarını, konumlarını savunuyorlar. Üstelik, böylece, Maoçu grupların provokasyonlarına, serüvenci eylemlere uygun ortam hazırlıyorlar. Faşist MHP'nin Doğu illerine sızmasını, faşist yuvalar kurmasını kolaylaştırıyorlar.

Kimi Kürt çevrelerinin, dayattığı bu ayrılcılık politikası ancak ve ancak gerici güçlerin, işbirlikçi burjuvazinin, Amerikan emperyalizminin, faşizmin işine yarıyor. Bu çıkmaz yol Türk, Kürt tüm Türkiye halkının emperyalizme, faşizme, sömürüye, karşı sürdürdüğü savaşımına tekme vuruyor. Onların bu tutumu, ulusal baskıya karşı hak eşitliği ve özgürlükler için Kürt demokratik hareketinin özveryle yürüttüğü savaşımı baltalıyor. Buna karşın, Türkiye emekçilerinin birliğiyle içtenlikle isteyen ve bu uğurda savaşan işçi, köylü, aydın bir Kürt halkı vardır.

Her türlü grupçuluğun, ayrılcılığın bir yana itilmesi, tüm güçlerin omuz omuza vermesi ivedi bir zorunluktur. Kürt ilerici bu savaşta yerlerini almalıdır. Türk, Kürt tüm emekçilerin, tüm ulusal azınlıkların hak eşitliği ve kardeşliği için, TKP, ardıcıl bir savaşım sürdürüyor. Kürt halkı için biricik aydınlık yol, TKP'nin aydınlatığı yoldur.

İlke, şöen baskılara son! Kürt halkına tam hak eşitliği!

Akdeniz'de barış için

8-13 Şubat 1978'de Atina'da yapılan Akdeniz Barış Konferansı, Türkiye ve bölgemiz halklarının öteden beri uğrunda çetin savaşım verdiği istekleri dile getirdi. Kabul edilen Atina Bildirisi, bölgemizde barış davasının yepyeni bir düzeye yükseldiğini kanıtlamakla kalmadı, barışçı güçlerin önüne somut ödevler koydu: Akdeniz'in nükleer silâhlardan arınmış, barış, güvenlik ve işbirliği bölgesi olması için etkin bir direniş aşamasına geçmek. Bu bölge ülkelerindeki ilerici, barışçı kişi ve kuruluşlar arasında eylem birliğini daha da güçlendirmek. Silâhsızlanma savaşımını yoğunlaştırmak ve en başta Amerikan emperyalizminin nütron bombası üretme ve NATO üyesi ülkeferi bu korkunç silâhla donatma planlarına karşı daha geniş boyutlu ve uyumlu direniş yürütmek.

Atina Konferansında, barışı koruma ve güvenliği sağlama savaşımında başta gelen gücün sosyalist ülkeler topluluğu olduğu vurgulanırken, emperyalizmin, NATO'nun Akdeniz bölgesinde ve dünyada yeni bir harp tehlikesi yaratma, gerginliği arttırma girişimleri protesto edildi. Bunlar «Nütron bombasına hayır» mitinginde de belirtildi. Türkiye, Hindistan, Yunanistan, Irak, İspanya ve Portekiz barışçı güçlerinin delegeleri bu mitingde de bölgemizin nükleer silâhlar

dan arınması için direnişin güncelliğini vurguladılar.

Konferansa katılan Türkiye ve Yunanistan barışçıları arasında dostça bir görüşme de yapıldı. Yayınlanan Ortak Bildiri'de emperyalist çevrelerin, şöen ve militarist güçleri kullanarak iki ülke arasında sürekli sorunlar ve gerginlik yarattığı, Türkiye ve Yunanistan'a hızlı bir silâhlanma yarışı dayattığı belirtildi. Emperyalistlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin bu girişimlerini etkisizleştirme savaşımı, barışçı düzenlemelere gidilebilmesinin ön koşulu olarak belirtildi. Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve toprak bütünlüğünün korunması, Yakın-Doğu ve Ege-Denizi sorunlarına barışçıl çözüm bulunması istendi.

Akdeniz Barış Konferansı sırasında ileri sürülen istekler, saptanan ödevler uğrunda öteden beri çetin savaşım yürüten TKP, «emperyalist devletlerle bağlanan, köleleştirici anlaşmalar bozulmalı, topraklarımızdaki yabancı üsler kaldırılmalı... Avrupa'da özellikle Balkanlarda, Akdeniz ve Yakın-Doğu'da barış ve güvenlik savunulmalı, bu bölgeler nükleer silâhlardan arınmalıdır!» diyor. Bütün ülkelerle, özellikle Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelerle iten ilişkiler kurulması ve geliştirilmesi için savaşım

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://t.me/yk.org>

PARTİ YAŞAMI

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaşa

Sayın Bilen yoldaş,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne ve kişisel olarak Size 65. doğum yıl dönümümü için gönderdiğiniz kutlama mesajından dolayı teşekkür ederim.

Size ve tüm Türkiye'li komünistlere ülkenizde ilerleme ve yeni, adaletli bir düzen için verdiğiniz savaşta çok başarılar, dilerim, Partilerimiz arasındaki kardeşçe işbirliği ilişkilerinin bundan böyle de başarıyla gelişeceğine inanıyorum.

Komünist selamlarımla

*Çekoslovakya Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri
Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı
G. Husák*

Prag
2 Şubat 1978

Gündemdeki ödevler

Kontr-gerilla tartışmalarında açıkça boygösterebilen faşist tehlikenin ana kaynağının emperyalizm olduğu iyice görüldü. TKP, parti örgütlerinin önüne emperyalizm ve faşizme karşı savaşımın ayrılmazlığını yığınlar göstermek, bu savaş çevresinde yığınların eylemlerini örgütlemek ödevini koyuyor. Bu eylemlerde, faşist yuvaları dağıtmak, devlet aygıtını faşistlerden temizlemek, Kontr-gerilla gibi emperyalizmin terör ve iç savaş örgütlerini ortadan kaldırmak, bunların dayanağı ikili anlaşmaları yırtmak, NATO'dan çıkmak için tüm ulusal, demokratik güçlerin birliğini sağlamak, bu uğurda savaşmak zorunluktur.

Günümüzde anti-demokratik yasaların, TKP'ye konan yasağın kaldırılması istemi daha geniş yığınlarca benimseniyor. İşçi sınıfı, ilerici gençlik «TKP'ye özgürlük!» belgisini yükseltiyor. Parti örgütlerinin görevi tek tek çıkışları birleştirmek, bu savaşımı ülke çapında yığinsallaştırmaktır. CHP'nin sola açılan kanadını, sosyalist partilerin birlikten yana yönetici ve üyelerini bu harekete kazanmak, bu istem çevresinde ilerici, demok-

ratik güçler arasında bir eylem birliği oluşturmaktır. «TKP'ye özgürlük!» belgisini, işçi sınıfının, emekçilerin demokratik istemleriyle, sendikal savaşlarıyla, köylünün toprak, Kürt halkının eşitlik istemleriyle daha sıkı bağlamaktır.

TKP'ye özgürlük savaşımını güçlendirmek, başta TKP'yi güçlendirmekle, onu işçi sınıfı sıralarında, fabrikalarda, sendikalarda, daha yığinsal örgütlemekle olur: Partiye savaş alanlarında, grev ve direnişlerde sınanmış, yeni savaş erleri kazanmak. Çetin koşullarda metalurji işçilerinin büyük bir özveriyle yürüttükleri, sonuçlandırdıkları grev böylesi bir savaş okulu, değerli bir kadro kaynağıdır.

İçinde bulunduğumuz koşullarda partiyi yığinsallaştırmakla devrimci uyanıklığı atbaşı yürütmek özel bir önem kazanıyor. TKP'ye özgürlük savaşımını örgütlerken, konspirasyonu gevşetmemek gerekiyor. Legal ve illegal işleri yapan kadroları titizlikle ayırmak, bu çalışmalarını ustaca uyumlaştırmak bu ödevin gereğidir.

Tabanda eğitim

Partimizin taban örgütlerinin sınıf savaşındaki yeri önemlidir. Çünkü, onlar sınıf savaşında ilk ateş boyunu oluşturanlardır. Bu bakımdan, taban örgütlerinde ideolojik eğitimin önemi büyüktür.

Eğitimin esas yeri, emperyalizme, işbirlikçilere, burjuvaziye karşı verilen sınıf savaşımı alanıdır. Devrimci teori devrimci eyleme, pratiğe bu alanda dönüşecektir. Ama bu sürecin sağlıklı ve sağlam bir şekilde sağlanabilmesi için, devrimci teorisinin öğrenilmesi, belenmesi gerekir. TKP'nin devrimci teorisi Marksizm-Leninizm'dir, bilimsel sosyalizmdir. Bundan ötürü, bilimsel sosyalizmin ana ilkelerini iyi bilmek gerekir. Ama bu

yetmez. Çünkü, devrimci teorisinin Türkiye koşullarında, hatta savaşın yoğunlaştığı özel durumlarda yaratıcı bir şekilde pratiğe uygulanması gerekir. Bu da, Türkiye koşullarının ve savaşımın yoğunlaştığı özel durumlardaki koşulların iyi bilinmesini, bunların gerçekçi bir biçimde değerlendirilmesini gerektirir.

Komünistler kendi kendilerini aldatmazlar. Kendi kendini aldatmak, aynı zamanda yığınları aldatmak anlamına gelir. Bundan ötürü, bütün kadrolarımızın, acı da olsa, elverişsiz de olsa durumu, gerçekçi bir biçimde ele almaları, onun ana öğelerini ayırmaları ve alın-

(Devamı 6. sayfada)

Kadroların niteliği

Günümüzde TKP, toplumun en ilerici, devrimci sınıfı olan işçi sınıfının bütün gücünü, enerjisini kendinde toplamak süreci içindedir. Onun politikasının başarısını büyük ölçüde parti örgütü, kadrosu belirler. Parti kadrolarında aranan nitelik de somut savaş koşullarıyla, partinin politikasıyla, parti örgütlerinin önünde duran ödevlerle bağlıdır.

Parti üyesi, savaşın hangi kesiminde olursa olsun, partinin işçi sınıfına, emekçi yığınlar önderlik etme işlevinin bir aşesidir. Partiye kimlerin üye olabileceği, parti üyelerinin ödevleri ve hakları TKP'nin tüzüğünde yazılıdır. Lenin, RSDİP tüzüğünün 1. maddesi üzerine açılan tartışmada «gezelerle iş yapanların» ayrı tutulmasının gereği üzerinde özenle duruyor. «Bir gezeye parti üyesi demektense iş yapan on kişiye üye dememek yeğdir» diyor.

Faşist saldırılar iç savaş boyutlarına varıyor. Bunun yanı sıra, burjuvazi işçi sınıfını pasifliğe sürüklemek istiyor. Bu koşullarda G. Dimitroff'un Komintern'in 7. Kongresi kapanış konuşmasında, kadroların politik-moral niteliği için koyduğu «temel ölçütler» bizim için olanca canlılığını karıyor.

Bunların başında komünist ülkü ve ilkeleri, komünist partisine sınıf savaşlarında sınanmış derin, devrimci bağlılık geliyor. Sonra, komünistler yığınlarla sıkı sikiya bağlanmak, onların yaşamlarını, gereksinimlerini iyi tanımak, bilmek, atar damarını elinde duymak zorundadırlar. Bunun için toplumsal yaşamın her alanında örnek davranmak, var gücüyle, özveriyle savaşmak, kişisel yaşamda alçak gönüllü olmak, parti üyeliğini hiç bir zaman bir ayrıcalık gibi görmemek, yığınların yaratıcı gücüne dayanmak, onlara öğretirken onlardan da öğrenmek gerekir. İşçi sınıfı, emekçi yığınlar ancak kendi yaşantılarından, deneyimlerinden çıkmakla komünistlerin savaş önderliğini benimseyebilirler. Üçüncüsü, somut bir durumda kendi başına yönünü bulabilmek, dalıcı olmak, girişimi ele almaktan, sorumluluk yüklenmekten kaçınmamaktır. Komünist kadrolar yenilgi karşısında paniğe kapılmazlar, başarı karşısında baş dönmeye tutulmazlar. Dördüncüsü, sınıf düşmanına ve sapmalara karşı çelikten disiplin.

Kuşkusuz parti sıralarına yeni katılan genç üyelerde bu niteliklerin tümünün bulunması varsayılmaz. TKP işçi sınıfının devrimci savaşıyla daha sıkı bağlandıkça, bu savaşların ateşinde arınıyor, çetikleşiyor, Leninci kadrosu oluşuyor.